

No. 34479

PHILIPPINES
and
ISRAEL

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Signed at Manila on 9 June 1992

Authentic texts of the Convention: English and Hebrew.

Authentic text of the protocol: English.

Registered by the Philippines on 1 April 1998.

PHILIPPINES
et
ISRAËL

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Signée à Manille le 9 juin 1992

Textes authentiques de la Convention : anglais et hébreu.

Texte authentique du protocole : anglais.

Enregistrée par les Philippines le 1^{er} avril 1998.

CONVENTION¹ BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF THE PHILIPPINES AND THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of the Philippines and the Government of the State of Israel,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1. PERSONAL SCOPE

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

2. Nothing in this Convention shall be construed as preventing a Contracting State from taxing its citizens who may be residing in the other Contracting State in accordance with the domestic law of the first Contracting State. However, no credit shall be given by the latter Contracting State for taxes so imposed.

Article 2. TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of each Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, and taxes on the total amounts of wages or salaries.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:

a) In Israel:

1. Taxes imposed according to the Income Tax Ordinance and its adjunct laws (including company tax and tax on capital gains);

2. The Land Appreciation Tax (hereinafter referred to as "Israel tax");

b) In the Philippines: the income taxes imposed under Title II of the National Internal Revenue Code of the Republic of the Philippines (hereinafter referred to as "Philippine tax").

4. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

¹ Came into force on 26 May 1997 by the exchange of the instruments of ratification, in accordance with article 29.

Article 3. GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) (i) The term “Israel” means the territory of the State of Israel and when used in the geographical sense includes the territorial waters of Israel and any area outside such territorial waters which in accordance with the laws of Israel is an area within which the rights of Israel with respect to the natural resources of the sea-bed and subsoil and any objects thereon may be exercised;

(ii) The term “Philippines” means the Republic of the Philippines and when used in a geographical sense means the national territory comprising the Republic of the Philippines;

b) The terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Israel or the Philippines as the context requires;

c) The term “person” includes an individual, an estate, a trust, a company, and any other body of persons;

d) The term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

e) The terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

f) The term “national” means:

(i) Any individual, possessing the citizenship of a Contracting State;

(ii) Any legal person, partnership or association created, organized or incorporated under the laws of a Contracting State.

g) The term “competent authority” means:

(i) In the case of Israel, the Minister of Finance or his authorized representative;

(ii) In the case of the Philippines, the Secretary of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States,

he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interest);

(b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a habitual abode;

(c) If he has a habitual abode in both States or in neither of them he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5. PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

(d) A factory;

(e) A workshop;

(f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;

(g) A place of exploration of natural resources;

(h) A building site or construction project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activity continues for a period of more than six months;

(i) An assembly or installation project which exists for more than six months;

(j) The furnishing of services, including consultancy services by an enterprise through employees or other personnel where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a state for a period or periods aggregating more than six months within any twelve-month period.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) Maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State (other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if he has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, unless his activities are limited to those mentioned in paragraph 3 of this Article.

5. An insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other State if it collects premiums in the territory of that State or insures risks situated therein through an employee or through a representative who is not an agent of an independent status.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of the enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph if it is shown that the transactions between the agent and the enterprise were not made under arms-length conditions. In such a case, the provisions of paragraph 4 shall apply.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other nature resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this article.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 3, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses or any other expenses, which would normally and reasonably be incurred by a distinct and separate enterprise in the conduct of a business similar to that of the permanent establishment), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees, or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent and actually provided to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise by way of interest on moneys lent and actually provided to the head office of the enterprise or any of its other offices.

6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other articles of this Convention, then the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation in international traffic of ships or aircraft shall be taxable in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, profits from sources within a Contracting State derived by an enterprise of the other Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic may be taxed in the first-mentioned State by the tax so charged shall not exceed the lesser of:

(a) One and one-half percent of the gross revenues derived from sources in that State; and

(b) The lowest rate of Philippine tax that may be imposed on profits of the same kind derived under similar circumstances by a resident of a third State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of one of the Contracting States, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State.

Article 9. ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:

a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between

independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10. DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends, the tax so charged shall not exceed:

(a) 10 percent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (excluding partnership) which holds directly at least 10 percent of the capital of the paying company;

(b) 15 percent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with the business carried on through such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services) as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing in this Convention shall prevent either Contracting State from imposing, apart from the corporate income tax, a tax on remittances of profits by a branch to its head office provided that the tax so imposed shall not exceed 10 percent of the amount remitted.

Article 11. INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State, if the interest is paid in respect of

(a) A bond, debenture or other similar obligation of the government of the first-mentioned Contracting State or a political subdivision or local authority thereof; or

(b) A loan made, refinanced, guaranteed or insured, or a credit extended, refinanced, guaranteed or insured by

(i) In the case of the Philippines, the Central Bank of the Philippines,

(ii) In the case of Israel, the Bank of Israel, or

(iii) Other governmental agencies or lending institutions as may be specified and agreed in an exchange of notes between the competent authorities of the Contracting States.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the limitations prescribed in the preceding paragraphs.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income assimilated to income from money lent by the taxation laws of the State in which the income arises, including interest on deferred payment sales. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with the business carried on through such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State. However, if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed the lesser of:

(a) 15 percent of the gross amount of the royalties,

(b) The lowest rate of Philippine tax that may, under similar circumstances, be imposed on royalties derived by a resident of a third State.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, any patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience and includes payments of any kind in respect of motion picture films and works on films or videotapes or video cassettes for use in connection with television or tapes for the use of radio broadcasting.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with the business carried on through such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed

base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property, referred to in Article 6 (Income from Immovable Property), and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or gains from the alienation of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of shares of a company, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State. Gains from the alienation of interest to a partnership or a trust, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that mentioned in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may be taxed in the other Contracting State:

(a) If he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities but only so much of the income as is attributable to the fixed base; or

(b) If his stay in that other State is for a period or periods aggregating six months or more in the calendar year.

2. The term “professional services” includes specially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities, as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Director’s Fees), 18 (Pensions and Annuities), 19 (Government Service), 20 (Professors and Teachers), and 21 (Students and Trainees), salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 16. DIRECTORS’ FEES

1. Directors’ fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The remuneration which a person to whom paragraph 1 applies derives from the company in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical nature may be taxed in accordance with the provisions of Article 15 (Dependent Personal Services).

Article 17. ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer such as theatre, motion pictures, radio or television artiste or a musician or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to that entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 (Business Profits), 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal

Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by an entertainer or an athlete if the visit to that Contracting State is substantially supported by public funds of the other Contracting State, including those of any political subdivision, local authority or statutory body thereof, nor to income derived by a non-profit making organization in respect of such activities provided no part of its income is payable to, or is otherwise available for the personal benefit of its proprietors, members or shareholders and the organization is certified as qualifying under this provision by the competent authority of the other State.

4. Notwithstanding the provisions of Article 7 (Business Profits), where the activities mentioned in paragraph 1 of this Article are provided in a Contracting State by an enterprise of the other Contracting State, the profits derived from providing these activities by such an enterprise may be taxed in the first-mentioned Contracting State unless the enterprise is substantially supported by public funds of the other Contracting State, including any political subdivision, local authority or statutory body thereof or unless the enterprise is a non-profit organization referred to in paragraph 3.

Article 18. PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 (Government Service), pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, social security pensions paid by a social security instrumentality of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 19. GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) Is a national of that State; or
- (ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pensions shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15 (Dependent Personal Services), 16 (Directors' Fees) and 18 (Pensions) shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with the business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. PROFESSORS AND TEACHERS

1. Remuneration which a professor or a teacher, who is a resident of a Contracting State and who visits the other Contracting State for a period not exceeding two years for the purpose of teaching or carrying out advanced study or research at a university, college, school or other educational institution, receives for those activities shall be taxable only in the first-mentioned State.

2. This Article shall not apply to remuneration which a professor or a teacher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

3. For the purposes of paragraph 1 of this Article, the term remuneration shall include remittances from sources outside the other State sent to enable the professor or teacher to carry out the purposes referred to in paragraph 1.

Article 21. STUDENTS AND TRAINEES

1. An individual who was a resident of a Contracting State immediately before visiting the other Contracting State and is temporarily present in that State solely as a student at a university, college or other similar educational institution shall be exempt from tax in that other State on:

(a) All remittances from abroad for purposes of his maintenance or education, and

(b) For an aggregate period of not more than five years from the date of his first arrival, on any remuneration not exceeding US \$12,000 a year with a view of supplementing the resources available to him for such purposes.

2. An individual who was a resident of a Contracting State and is temporarily present in that State solely as a trainee for the purpose of acquiring technical, professional or business experience shall be exempt from tax in that other State on:

(a) All remittances from abroad for purposes of his maintenance or training, and

(b) For an aggregate period of not more than two years from the date of his first arrival, on any remuneration not exceeding US \$12,000 a year, provided, such services are in connection with his training or incidental thereto.

3. An individual who was a resident of a Contracting State immediately before visiting the other Contracting State and is temporarily present in that State solely for the purpose of study, research or training as a recipient of a grant, allowance or award from a scientific, educational, religious or charitable organization or under a technical assistance program entered into by the governments of the Contracting State shall, for a period not exceeding two years from the date of his first arrival, be exempt from tax in that other State on:

(a) The amount of such grant, allowance or award;

(b) All remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training; and

(c) Any remuneration not exceeding US \$12,000 a year for personal services in that other State provided that such services are in connection with his study, research, training or are incidental thereto.

4. The amounts referred to in paragraphs 1, 2, and 3 of this Article may be reviewed and agreed upon by the competent authorities of both Contracting States from time to time.

Article 22. OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Convention may be taxed in the State where the income arises.

Article 23. RELIEF FROM DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Israel regarding the allowance as a credit against Israel tax of tax payable in any country other than Israel, Philippine tax payable in respect of income derived from the Philippines shall be allowed as a credit against Israel tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that portion of Israel tax which the income from sources within the Philippines bears to the entire income subject to Israel tax.

2. Subject to the laws of the Philippines regarding the allowance as a credit against Philippine tax of tax payable in any country other than the Philippines, Israel tax payable in respect of income derived from Israel shall be allowed as a credit against the Philippine tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that portion of the Philippine tax which the income from sources within Israel bears to the entire income subject to Philippine tax.

Article 24. LIMITATION OF BENEFITS

1. A person that is a resident of a Contracting State and derives income from the other Contracting State shall be entitled, in that other Contracting State, to all the benefits of this Convention only if such person is:

(a) An individual;

(b) (i) A person, more than fifty percent of the beneficial interest in which (or in the case of a company, more than fifty percent of the rights to any of the following: votes in a general meeting; distribution of profits; distribution of assets upon liquidation) is owned, directly or indirectly by persons entitled to the benefits of this Convention under subparagraphs (a) or (c); and

(ii) A person, more than fifty percent of the gross income of which is not used, directly or indirectly, to meet liabilities (including liabilities for interest or royalties) to persons not entitled to the benefits of this Convention;

(c) A company in whose principal class of shares there is substantial and regular trading on a recognized stock exchange in either of the Contracting States; or

(d) Engaged in the active conduct of a trade or business in the first-mentioned Contracting State (other than the business of making or managing investments, unless these activities are banking or insurance activities carried on by a bank or insurance company), and the income derived from the other Contracting State is derived in connection with, or is incidental to, that trade or business.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, the competent authorities of the Contracting States, upon their mutual agreement, may:

(a) Deny the benefits of this Convention to any person, or with respect to any transaction, if in their opinion the granting of those benefits, under the circumstances, would constitute an abuse of the Convention according to its purposes, or

(b) Grant the benefits of this Convention to any person otherwise not entitled thereto by virtue of paragraph 1 of this Article.

Article 25. NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, relief and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 6 of Article 11 (Interests), or paragraph 4 of Article 12 (Royalties) apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, either Contracting State may, in the promotion of necessary industry or business, limit to its nationals the enjoyment of tax incentives granted by it. However, if such tax incentives should be granted to the nationals of any third State, the nationals of the other Contracting State will also enjoy these benefits.

Article 26. MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25 (Non-Discrimination), to that Contracting State of which he is a national. The case must be presented within two years from the first notification of the action which gives rise to taxation not in accordance with the provisions of this Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention.

3. A Contracting State shall not, after five years from the date of the actual filing of the annual return for the taxable period in which the income concerned has accrued, increase the tax base of a resident of either of the Contracting States by including therein items of income which have also been charged to tax in the other Contracting State. This paragraph shall not apply in the case of fraud, willful default or neglect.

4. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.

Article 27. EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of the Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention, in so far as the taxation thereunder is in accordance with the Convention, in particular for the prevention of fraud or evasion of such taxes. The competent authorities shall, through consultation, develop appropriate conditions, methods and techniques concerning the matters respecting how such exchange of information shall be made, as well as exchanges of information regarding avoidance of tax where appropriate. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes but they may disclose the information in public court procedures or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28. DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULARS OFFICERS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents and consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification and its provisions shall have effect:

(a) In respect of taxes withheld at the source on amounts paid to non-residents on or after the sixtieth day following that on which the exchange of instruments of ratification takes place; and

(b) In respect of other taxes for taxation years beginning on or after the first day of January of the calendar year in which the exchange of instruments of ratification takes place.

Article 30. TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may, on or before June 30 in any calendar year after the fifth year following the exchange of the instruments of ratification, by giving notice of termination to the other Contracting State and in such event the Convention shall cease to have effect:

(a) In respect of taxes withheld at the source on amounts paid to non-residents on or after the 1st day of January in the calendar year next following that in which the notice is given; and

(b) In respect of other taxes for taxation years beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed the present Convention.

DONE in duplicate at Manila, this 9th day of June one thousand and nine hundred and ninety two, in the English and Hebrew languages, both the texts being equally authentic. In case of divergence in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of the Philippines:

For the Government
of the State of Israel:

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'J' followed by 'E' and 'S', with a long horizontal stroke extending to the right. A small superscript '1' is located above the end of the stroke.A handwritten signature in black ink, starting with a large 'Y' followed by 'B' and 'h' in a cursive style. A small superscript '2' is located above the end of the signature.

¹ Jesus Estanislao.
² Yoav Behiri.

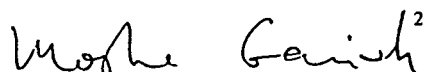
PROTOCOL TO THE CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF THE PHILIPPINES AND THE GOVERNMENT OF
THE STATE OF ISRAEL FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXA-
TION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT
TO TAXES ON INCOME

It is understood that for the purposes of Article 7 (Business Profits), paragraph 5, of the Convention, the term “commission”, with respect to specific services performed or management, means a form of payment whose amount is determined not by direct reference to the extent or quality of the actual services or management provided, but rather as a percentage or proportion of some general business result or indicator (such as turnover or profits).

For the Government
of the Republic of the Philippines:

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke, with a small superscript '1' to its right.

For the Government
of the State of Israel:

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style, with a small superscript '2' to its right.

¹ Jose U. Ong.

² Moshe Gavish.

עת עד ה-30 ביוני בכל שנה, לאחר תום השנה החמישית שלאחר חילופי כתבי האשרור, על ידי מסירת הודעה על סיום למדינה המתקשרת האחרת. במקרה זה תחדל האמנה להיות בת-פועל:

(א) בזיקה למסים המנוכים במקור על סכומים ששולמו לתושבים זרים ב-1 בינואר שבסמוך לאחר סיומה של השנה שבה ניתנה ההודעה, או לאחר יום זה;


(ב) בזיקה למסים אחרים, לגבי שנות המס המתחילות ב-1 בינואר שבסמוך לאחר השנה שבה ניתנה ההודעה, או לאחר יום זה.


וכראיה חתמו החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין, על אמנה זו.

נעשה ב בעותק כפול, בשפות האנגלית והעברית; ולשני הנוסחים

דין מקור במידה שווה, ביום ל- 1992.

במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.


בשם ממשלת מדינת ישראל


בשם ממשלת הרפובליקה של הפיליפינים

- (ב) לספק ידיעות אשר אין לקבלן לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה מתקשרת או במדינה המתקשרת האחרת;
- (ג) לספק ידיעות העשויות לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או העשויות לגלות תהליך או ידיעה מסחריים, אשר גילויים נוגד את תקנת הציבור.

סעיף 28

נציגים דיפלומטיים ופקידים קונסולריים

שום דבר האמור באמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של נציגים דיפלומטיים ופקידים קונסולריים לפי הכללים המקובלים במשפט הבין-לאומי או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 29

כניסה לתוקף

1. אמנה זו תאושרר וכתבי האשרור יוחלפו בהקדם האפשרי.
2. אמנה זו תיכנס לתוקף עם חילופי כתבי האשרור, והוראותיה יהיו בנות פועל:
 - (א) בזיקה למסים המנוכים במקור, על סכומים ששולמו לתושבים זרים בתום שישים יום לאחר שיוחלפו כתבי האשרור, או לאחר יום זה; וכן
 - (ב) בזיקה למסים אחרים, לגבי שנת המס המתחילה ב-1 בינואר בשנה שבה יוחלפו כתבי האשרור, ולגבי שנות המס שלאחריה.

סעיף 30

סיום

אמנה זו תעמוד בתוקפה עד שמדינה מתקשרת תביאה לידי סיום. כל אחת מן המדינות המתקשרות רשאית להביא את האמנה לידי סיום בכל

- המתקשרת שהוא תושבה או, אם המקרה בא בגדר סעיף קטן 1 של סעיף 25 (אי הפליה), למדינה המתקשרת שהוא אזרח. הענין יוגש תוך שנתיים מן ההודעה הראשונה על הפעולה המביאה לידי חיוב שלא בהתאם להוראות האמנה.
2. הרשות המוסמכת, אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה להגיע לפתרון מספק בעצמה, תשתדל ליישב את הענין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע חיוב במס שלא בהתאם לאמנה זו.
3. חלפו חמש שנים מתאריך הגשת הדו"ח השנתי לשנת המס שבו נצמחה ההכנסה-הנדונה, לא תגדיל מדינה מתקשרת את בסיס המס של תושב מדינה מתקשרת על ידי כך שתכלול בו פריטי הכנסה אשר חוייבו במס גם במדינה המתקשרת האחרת. סעיף קטן זה לא יחול במקרים של הונאה, אי קיום חובה, זדון או רשלנות.
4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פירושה או יישומה האמנה. רשאיות הן גם להיוטץ יחדיו לשם מניעת מסי כפל במקרים שלגביהם אין הוראה באמנה זו.

סעיף 27

חילופי ידיעות

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן ידיעות ככל שיהיה דרוש לביצוע הוראותיה של אמנה זו או של החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות הדנים במסים שאמנה זו דנה בהם, במידה שהחיוב במס לפיהם אינו מנוגד לאמנה, במיוחד למניעת הונאה או התחמקות ממסים כאמור. הרשויות המוסמכות יקבעו בהסכמה תנאים, שיטות ודרכים מתאימים בנוגע לאופן ביצוע חילופי ידיעות, וכן לגבי חילופי ידיעות הקשורות להתחמקות ממס, במקרים הדרושים. חילופי הידיעות אינם מוגבלים על ידי האמור בסעיף 1. כל ידיעה שקיבלה מדינה מתקשרת יראו אותה כסודית באופן דומה לידיעה שהושגה לפי חוקיה הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותה רק לבני אדם או לרשויות (לרבות בתי משפט וגופים מינהליים) המעורבים בשומתם או בגבייתם של המסים הנידונים באמנה זו, באכיפתם, בהעמדה לדין בשלהם או בהחלטה על ערעור בקשר אליהם. בני אדם או רשויות אלה ישתמשו בידיעות רק למטרות אלו, אך הם רשאים לגלות את הידיעות בהליכי בתי משפט פומביים או בהחלטות משפטיות.
2. אין לפרש הוראות סעיף קטן 1 בשום מקרה כמטילות חובה על מדינה מתקשרת:
- (א) לנקוט אמצעים מינהליים המנוגדים לדינים או לנוהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה המתקשרת האחרת;

סעיף 25אי הפליה

1. אזרחיה של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שכפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם, אזרחי אותה מדינה אחרת באותן נסיבות.
2. המס על מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות. הוראות סעיף זה לא יתפרשו כמחייבות מדינה מתקשרת להעניק לתושבי המדינה המתקשרת האחרת הנחות אישיות, הקלות או זיכויים לענין מס, המוענקות לתושביה מסיבות של מעמד אזרחי או חובות משפחה.
3. למעט מקום שחלות חוראות סעיף קטן 1 לסעיף 9 (מפעלים משולבים), סעיף קטן 6 לסעיף 11 (ריבית) או סעיף קטן 4 לסעיף 12 (תמלוגים), ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו, לענין קביעת הרווחים החבים מס של אותו מיזם, ניתנים לניכוי לפי אותם התנאים כאילו שולמו לתושב של המדינה הנוכרת ראשונה.
4. מיזמים של מדינה מתקשרת שהבעלות בהם או השליטה על הונם נתונה, כולה או בחלקה, במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת הנוכרת ראשונה למסים או לכל דרישה הקשורה במסים השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שמיזמים דומים אחרים של המדינה הנוכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.
5. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, מדינה מתקשרת רשאית, לשם עידוד של תעשייה או עסק חיוניים, להגביל לאזרחיה בלבד את הטבות המס שהיא מעניקה; אך אם הטבות כאמור יוענקו לאזרחיה של מדינה שלישית, אזרחי המדינה המתקשרת האחרת יהיו זכאים ליהנות גם הם מאותן הטבות.

סעיף 26נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שאדם סבור שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתייהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב במס שלא בהתאם לאמנה זו, רשאי הוא, בלי שים לב לתרופות חתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להגיש את ענינו לפני הרשות המוסמכת של המדינה

אותה הכנסה; ואולם, הזיכוי לא יעלה על חלק יחסי מהמס הפיליפיני, כיחס חהכנסה האמורה שהופקה בישראל לכלל הכנסת הנישום הנתונה למס בפיליפינים.

סעיף 24

הגבלת הטבות

1. אדם שהינו תושב מדינה מתקשרת, המפיק הכנסה ממקורות שבמדינה המתקשרת האחרת, יהא זכאי, במדינה המתקשרת האחרת, ליהנות מכל ההטבות שבאמנה זו, אך ורק אם אדם זה הינו:

(א) יחיד;

(ב) (1) אדם שיותר מ-50 אחוזים מהזכויות שבישר בו (או במקרה של חברה - יותר מ-50 אחוזים מהזכויות לכל אחד מאלה: הצבעה באסיפה כללית; חלוקת רווחים; חלוקת נכסים בעת פירוק) הינם, במישרין או בעקיפין, בבעלות של אנשים הזכאים להטבות שבאמנה זו לפי פסקאות (א) או (ג); וכך -

(2) אדם שיותר מ-50 אחוזים מההכנסה ברוטו שלו אינם משמשים, במישרין או בעקיפין, למילוי התחייבויות (לרבות התחייבויות לריבית או תמלוגים) לאנשים שאינם זכאים להטבות כאמור;

(ג) חברה אשר בסוג המניות העיקרי בה יש מסחר נומשי וסדיר בבורסה מוכרת באחת המדינות המתקשרות; או

(ד) עוסק בניהול פעיל של מסחר או עסק במדינה המתקשרת הנזכרת לראשונה (למעט עסק של ביצוע או ניהול השקעות, זולת אם פעילויות אלו הינן פעילויות בנקאיות או פעילויות ביטוח המבוצעות בידי בנק או חברת ביטוח) וההכנסה שהופקה במדינה המתקשרת האחרת הופקה בקשר לאותו מסחר או עסק או כרוכה בו.

2. על אף הוראות סעיף קטן 1 לסעיף זה, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות, בהסכמה הדדית:

(א) לשלול את ההטבות לפי אמנה זו מאדם כלשהו, או לגבי עסקה כלשהי, אם לדעתן הענקת הטבות אלו, בנסיבות הענין, תהווה ניצול לרעה של אמנה זו לאור מטרותיה, או

(ב) להעניק את ההטבות שבאמנה זו לכל אדם אשר איננו זכאי לחן על פי הוראות סעיף קטן 1 לסעיף זה.

3. יחיד, הנמצא באורח ארעי במדינה מתקשרת, אך ורק למטרת לימוד, מחקר או אימון כמקבל מילגה, קיצבה או מענק ממוסד מדעי, חינוכי, דתי או ממוסד צדקה או המשתתף בתכנית סיוע טכני הנערכת על ידי נמשלות המדינות המתקשרות, שהיה תושב המדינה המתקשרת האחרת. מיד לפני כן, יהיה פטור ממס במדינה המתקשרת הנזכרת לראשונה לתקופה שאינה עולה על שנתיים מתאריך הגעתו לאותה מדינה לראשונה בגין כל אחד מאלה:

(א) סכום המילגה, הקיצבה או המענק;

(ב) כל סכום שהוא מקבל מחוץ לארץ למטרת כלכלה, חינוך או אימון;

(ג) כל גמול שאינו עולה על 12,000 דולר של ארה"ב לשנה תמורת שירותים אישיים שבוצעו באותה מדינה אחרת, בתנאי שאותם שירותים קשורים ללימודיו, מחקריו או חניכותו או כרוכים בו.

4. הסכומים המוזכרים בסעיפים קטנים 1, 2 ו-3 לסעיף זה ניתנים לעדכון מדי פעם בפעם, ובהסכמה, על ידי הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות.

סעיף 22

הכנסה אחרת

פרטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת אשר לא הוזכרו בפירוט בסעיפים הקודמים של אמנה זו, ניתן לחייבם במס במדינה שבה נצמחה ההכנסה.

סעיף 23

מניעת מסי כפל

1. בכפוף לדיני ישראל בדבר זקיפת מס המשתלם בארץ שמחוץ לישראל כזיכוי נגד מס. ישראלי, מס פיליפיני ששולם עבור הכנסה שהופקה בפיליפינים ייזקף כנגד מס ישראלי המשתלם על אותה הכנסה; ואולם, הזיכוי לא יעלה על חלק יחסי מנהמס הישראלי, כיחס ההכנסה האמורה שהופקה בפיליפינים לכלל הכנסת הנישום הנתונה למס בישראל.

2. בכפוף לדיני הפיליפינים בדבר זקיפת מס המשתלם בארץ שמחוץ לפיליפינים כזיכוי כנגד מס פיליפיני, מס ישראלי המשתלם עבור הכנסה שהופקה בישראל ייזקף כזיכוי כנגד מס פיליפיני המשתלם על

סעיף 20פרופסורים ומורים

1. מרצה או מורה, תושב מדינה מתקשרת, המבקר במדינה המתקשרת האחרת במשך תקופה שאינה עולה על שנתיים לשם הוראה או לשם לימודים מתקדמים או עיסוק במחקר באוניברסיטה, במכללה, בבית ספר או במוסד חינוכי אחר, והמקבל גמול תמורת פעילויות אלה, יהיה גמול זה חייב במס רק במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה.
2. סעיף זה לא יחול על גמול שמקבל מרצה או מורה עבור ביצוע מחקר, אם המחקר מבוצע בעיקר לטובתו הפרטית של אדם מסוים או בני אדם מסויימים.
3. לענין סעיף קטן 1 לסעיף זה, המונח "גמול" כולל תשלומים ממקורות מחוץ למדינה האחרת, שנשלחו כדי לאפשר למרצה או למורה לבצע את המטרות שמוזכרות בסעיף קטן 1.

סעיף 21סטודנטים וחניכים

1. יחיד שהיה תושב מדינה נותקשרת ערב ביקורו במדינה המתקשרת השניה, והוא נמצא באותה מדינה שניה באורח ארעי, אך ורק כסטודנט באוניברסיטה, במכללה או במוסד חינוכי דומה אחר, יהיה פטור ממס במדינה המתקשרת השניה על:
 - (א) כל סכום המועבר מחוץ לארץ למטרת כלכלתו או חינוכו, וכן
 - (ב) לתקופה שאינה עולה על חמש שנים מתאריך הגעתו לאותה מדינה לראשונה, לגבי כל סכום שאינו עולה על 12,000 דולר של ארה"ב לשנה לשם השלמת האמצעים העומדים לרשותו לצורך ביצוע המטרות האמורות.
2. יחיד שהיה תושב מדינה מתקשרת והנמצא באורח ארעי במדינה המתקשרת האחרת אך ורק כחניך לשם רכישת נסיון טכני, מקצועי או עסקי, יהיה פטור ממס במדינה המתקשרת השניה על:
 - (א) כל סכום המועבר מחוץ לארץ למטרת כלכלתו או איכונו; וכן
 - (ב) לתקופה שאינה עולה על שנתיים מתאריך הגעתו לאותה מדינה לראשונה, לגבי כל סכום שאינו עולה על 12,000 דולר של ארה"ב לשנה, בתנאי שהשירותים בשלהם ניתן הגמול קשורים לחניכותו או כרוכים בו.

סעיף 18קיצבאות

1. בכפוף להוראות סעיף קטן 2 לסעיף 19 (שירות ממשלתי), קיצבאות וגמול דומה אחר ששולמו לתושב של מדינה מתקשרת תמורת עבודה שבעבר, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה.
2. על אף האמור בסעיף קטן 1, קיצבאות ששולמו בידי מוסד לביטוח סוציאלי של מדינה מתקשרת ניתן לחייבן במס רק באותה מדינה.

סעיף 19שירות ממשלתי

1. (א) גמול, למעט קיצבה, ששולם בידי מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, ניתן לחייבו במס רק באותה מדינה.
- (ב) ואולם, ניתן לחייב במס גמול כאמור רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה ויחיד הוא תושב אותה מדינה, והוא:
 - (1) אזרח של אותה מדינה; או
 - (2) לא נעשה תושבה של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.
2. (א) כל קיצבה המשולמת בידי מדינה מתקשרת או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה או מתוך קרן שנוצרה על ידן, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, ניתן לחייבה במס רק באותה מדינה.
- (ב) ואולם, ניתן יהיה לחייב במס קצבה כזו רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.
3. הוראות סעיפים 15 (שירותים אישיים של עובד), 16 (שכר חברי הנהלה) ו-18 (קיצבאות) יחולו על גמול וקיצבה בעד שירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

סעיף 16שכר חברי הנהלה

1. שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. גמול שמקבל אדם שעליו חל סעיף קטן 1 מחברה, תמורת מילוי תפקידים שוטפים, בעלי אופי ניהולי או טכני, ניתן לחייבם במס לפי הוראות סעיף 15 (שירותים אישיים של עובד).

סעיף 17אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 14 (שירותים אישיים של עצמאי) ו-15 (שירותים אישיים של עובד), הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. מקום שהכנסה תמורת פעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לאותו בדרן או ספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייבה במס, על אף הוראות סעיפים 7 (רווחי עסקים), 14 (שירותים אישיים של עצמאי) ו-15 (שירותים אישיים של עובד), במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הבדרן או הספורטאי.
3. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 של סעיף זה לא יחולו על הכנסה שהופקה מפעילויות שבוצעו במדינה מתקשרת בידי בדרן או ספורטאי, אם הביקור באותה מדינה מתקשרת נתמך במידה ממשית בכספי ציבור של המדינה המתקשרת אחרת, לרבות יחידת משנה מדינית, רשות מקומית או גוף סטטוטורי שלה, ולא על הכנסה שהופקה בידי מוסד ללא כוונת רווח לגבי פעילויות כאלו, ובלבד ששום חלק מהכנסת המוסד אינו משתלם לבעלים, לחברים או לבעלי המניות, ואינו עומד לרשותם בדרך אחרת, והאירגון אושר לענין הוראה זו בידי רשות מוסמכת של המדינה האחרת.
4. על אף האמור בהוראות סעיף 7 (רווחי עסקים), מקום שהפעילויות המוזכרות בסעיף קטן 1 של סעיף זה מבוצעות במדינה מתקשרת בידי מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב במס את הרווחים שהופקו מביצוען במדינה המתקשרת הנוכרת לראשונה, למעט אם המיזם נתמך במידה ממשית בכספי ציבור של המדינה המתקשרת האחרת, לרבות יחידת משנה מדינית, רשות מקומית או גוף סטטוטורי שלה או למעט אם המיזם הוא מוסד ללא כוונת רווח המוזכר בסעיף קטן 3.

(א) אם יש לאותו תושב במדינה האחרת בסיס קבוע העומד לרשותו, דרך כלל, לצורך ביצוע פעילויותיו, אך רק אותו חלק מהכנסותו שניתן לייחסו לאותו בסיס קבוע; או

(ב) אם השהייה באותה מדינה אחרת היא לתקופה או לתקופות המסתכמות יחד בשישה חודשים או יותר בשנה הקלנדרית.

2. המונח "שירותים אישיים" יכלול, במיוחד, פעילויות עצמאיות בשטחי המדע, הספרות, האמנות, החינוך וההוראה וכן פעילויות עצמאיות של רופאים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

סעיף 15

שירותים אישיים של עובד

1. בכפוף לחוראות סעיפים 16 (שכר חברי הנהלה), 18 (קיצבאות), 19 (שירות ממשלתי), 20 (פרופסורים ומורים) ו-21 (סטודנטים וחניכים), משכורת, שכר עבודה וגמול דומה אחר שהופקו על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה, זולת אם העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב במס את הגמול שנתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.

2. על אף הוראות סעיף קטן 1, גמול המופק בידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו במס רק במדינה הזכרת ראשונה אם נתקיימו כל אלה:

(א) המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות יחד על 183 ימים בשנה הקלנדרית הנדונה; וכן

(ב) הגמול משתלם על ידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו; וכן

(ג) הנושא בנטל לתשלום הגמול אינו מוסד קבע או בסיס קבוע שיש למעביד במדינה האחרת.

3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, גמול המתקבל תמורת עבודה שבוצעה באוניה או בכלי טיס המופעלים בתעבורה בין לאומית על ידי מיום של מדינה מתקשרת, ניתן לחייבו במס רק באותה מדינה.

לזכות או לידיעות שבעדס הם משתלמים, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדינייה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אכנה זו.

סעיף 13

רווחים מהעברת נכסים

1. רווחים שחפיק תושב של מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין המוזכרים בסעיף 6 (הכנסה ממקרקעין), הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. רווחים מהעברת מטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מהעברת מטלטלין הקשורים לבסיס קבוע, העומדים לרשותו של תושב מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לשם ביצוע שירותים אישיים כעצמאי, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע (לבדו או יחד עם כל המיזם) או אותו בסיס קבוע, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
3. רווחים מהעברת אוניות או כלי טיס המופעלים בתעבורה בין לאומית על ידי מיזם של מדינה מתקשרת או רווחים מהעברת מטלטלין השייכים להפעלתם של אותם אוניות או כלי טיס, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה.
4. רווחים מהעברת מניות בחברה שנכסיה מורכבים בעיקר ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה. רווחים מהעברת זכות בשותפות או בנאמנות, שנכסיהן מורכבים בעיקר ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה.
5. רווחים מהעברת כל נכס, זולת זה המוזכר בסעיפים קטנים 1, 2, 3 ו-4, ניתן לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום נושג המעביר.

סעיף 14

שירותים אישיים של עצמאי

1. הכנסה שמפיק תושב של מדינה מתקשרת משירותים מקצועיים או מפעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי, ניתן לחייבה במס רק באותה מדינה. אף על פי כן ניתן לחייב הכנסה כזו במס במדינה המתקשרת האחרת:

סעיף 12תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. ניתן לחייב תמלוגים כאלה במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורם ובהתאם לחוקי אותה מדינה. ואולם, אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לתמלוגים, המס המוטל כך לא יעלה על הנמוך בין אלה:
 - (א) 15 אחוזים מן הסכום ברוטו של התמלוגים;
 - (ב) השיעור הנמוך ביותר של מס פיליפיני שניתן להטיל, בתנאים דומים, על תמלוגים שהופקו בידי תושב מדינה שלישית.
3. המונח "תמלוגים" בסעיף זה פירושו תשלומים מסוג כלשהו המתקבלים בעד השימוש או בעד הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית, כל פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד השימוש או הזכות לשימוש, בצנוד תעשייתי, מסחרי או מדעי, או בעד ידיעה הנוגעת לנסיון שנרכש בתעשייה, במסחר או במדע, כולל תשלומים מכל סוג עבור סרטי קולנוע או עבור יצירות המוסרטות על גבי סרט, סרט וידאו או קלטות וידאו והמשמשות בשידורי טלוויזיה או עבור הקלטות המשמשות בשידורי רדיו.
4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, אן מבצע כעצמאי באותה מדינה אחרת שירותים אישיים, מבסיס קבוע הממוקם שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים בצורה מעשית בעסקים המנוהלים באמצעות אותו מוסד קבע או אותו בסיס קבוע; במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 (רווחי עסקים) או סעיף 14 (שירותים אישיים של עצמאי), הכל לפי הענין.
5. יראו תמלוגים כנובעים במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם התמלוגים - בין אם הוא תושב אחת המדינות המתקשרות ובין אם לאו - מוסד קבע או בסיס קבוע באחת המדינות המתקשרות, אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות לשלם את התמלוגים, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל התמלוגים, יראו את התמלוגים כנובעים במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.
6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם ובין בעל הזכות שביושר או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים, בשים לב לשימוש,

- (ב) הלוואה שניתנה, מומנה, נערבה או בוטחה או אשראי שניתן, מומן, נערב או בוטח על ידי -
- (1) לגבי הפיליפינים - הבנק המרכזי של הרפובליקה של הפיליפינים;
- (2) לגבי ישראל - בנק ישראל; או
- (3) סוכנויות ממשלתיות אחרות או מוסדות מלווים, כפי שיפורטו ויטכמו בחילופי אגרות בין הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות.
4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יסדירו, בהסכמה הדדית, את אופן החלתן של ההגבלות שבסעיפים הקטנים הקודמים.
5. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהיו מובטחות במשכנתא ובין שאינן מובטחות כן, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב ובין שאינן נושאות זכות זו, ובמיוחד הכנסה מבטוחות ממשלתיות והכנסה משטרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרמיות ופרסים הקשורים בבטוחות, שטרי חוב או איגרות חוב אלה, וכל הכנסה אחרת שלפי דיני המסים של המדינה המתקשרת שבה נמצא מקור ההכנסה דינה כדין הכנסה מכספים שניתנו בהלוואה, לרבות ריבית ממכירות אגב מתן אשראי; לא יראו קנסות בשל איחור בתשלום כריבית לענין סעיף זה.
6. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור הריבית באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע כעצמאי באותה מדינה אחרת שירותים אישיים, מבסיס קבוע הממוקם באותה מדינה, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת חריבית קשורה בצורת מעשית באותו מוסד קבע או בסיס קבוע; במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 (רווחי עסקים) או סעיף 14 (שירותים אישיים של עצמאי), הכל לפי הענין.
7. יראו ריבית כנובעת במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם הריבית - בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו - מוסד קבע או בסיס קבוע באחת המדינות אשר בקשר אליהן נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל הריבית, יראו את הריבית כנובעת במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.
8. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום הריבית, בשים לב אל תביעת החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אילו לא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניו של כל אחת מהמדינות המתקשרות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

הכנסה מזכויות אחרות בחברה הכפופות לאותו דין לענין מיסים כהכנסה ממניות לפי חוקי המס של המדינה שבה נמצא מושבה של החברה המחלקת.

4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה משלמת הדיבידנדים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע כעצמאי באותה מדינה אחרת שירותים אישיים, מבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה, וזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן מעשי באותו מוסד קבע או בסיס קבוע; במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 (רווחי עסקים) או סעיף 14 (שירותים אישיים של עצמאי), הכל לפי הענין.

5. מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תטיל מדינה אחרת זו מס על הדיבידנדים המשתלמים בידי החברה אלא ככל שאותם דיבידנדים משתלמים לתושב של אותה מדינה אחרת או ככל שזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה בצורה מעשית למוסד קבע או לבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה אחרת, ולא תחייב את רווחיה הבלתי מחולקים של החברה במס על רווחים בלתי מחולקים, ואפילו הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או קצתם, מרווחים או מהכנסת שמקורם במדינה האחרת כאמור.

6. האמור באמנה זו לא יפורש כמונע ממדינה מתקשרת מלהטיל מס, למעט מס חברות, על העברת רווחים של סניף למשרד הראשי, ואולם המס שיחוייב כך לא יעלה על עשרה אחוזים מן הסכום שהועבר.

סעיף 11

ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב ריבית כזו במס במדינה המתקשרת שבה מקורה ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לריבית, המס המוטל כך לא יעלה על עשרה אחוזים מן הסכום ברוטו של הריבית.

3. על אף האמור בסעיף קטן 2, ריבית שמקורה במדינה מתקשרת המשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס רק באותה מדינה אחרת אם הריבית שולמה לגבי:

(א) שטר חוב, איגרת חוב או חוב דומה אחר של המדינה המתקשרת הנוכרת ראשונה או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה; או

(ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בהנהלתם של מיזם של המדינה המתקשרת האחת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליהם, או בהונם,

ובאחד משני מצבים אלו נקבעו או הוטלו תנאים ביחסייהם המסחריים או הכספיים של שני המיזמים, שלא כפי שחיו נקבעים בין מיזמים בלתי-תלויים, הרי כל הרווחים שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המיזמים ובשל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהם מס בהתאם לכך.

2. מקום שמדינה מתקשרת כוללת ברווחי מיזם של אותה מדינה - ומטילה מס בהתאם - רווחים שעליהם מיזם של המדינה המתקשרת האחרת חויב במס באותה מדינה מתקשרת אחרת, והרווחים הכלולים כך הם רווחים שהיו נצמחים למיזם של המדינה המתקשרת הראשונה אילו התנאים שנקבעו בין שני המיזמים היו זהים לתנאים הנקבעים בין שני מיזמים בלתי תלויים, אזי המדינה המתקשרת השניה תערוך התאמה נאותה לגבי המס שהוטל בה על אותם רווחים. בקביעתה של התאמה כאמור תינתן תשומת לב לשאר הוראותיה של אמנה זו ובמידת הצורך יתייעצו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות זו עם זו.

סעיף 10

דיבידנדים

1. דיבידנדים ששולמו בידי חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב במס את הדיבידנדים גם במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אולם אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לדיבידנדים המס שיוטל כך לא יעלה על:

(א) 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים אם בעל הזכות שביושר הוא חברה (למעט שותפות) המחזיקה במישרין 10 אחוזים לפחות מהון החברה משלמת הדיבידנדים;

(ב) 15 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים בכל המקרים האחרים.

הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יסדירו הסכמה הדדית את אופן החלתן של הגבלות אלו.

סעיף קטן זה אין בו כדי לשנות חיוב החברה במס לגבי הרווחים שמהם משתלמים הדיבידנדים.

3. המונח "דיבידנדים" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" או מזכויות "הנאה", ממניות במכרות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות, אשר אינן תביעות חוב, המשתתפות ברווחים, וכן

- 7 לענין הסעיפים הקטנים הקודמים, ייחוס רווחי העסקים למוסד קבע ייקבע בהתאם לאותה שיטה מדי שנה בשנה, אלא אם יש סיבה טובה ומספקת לנחוג אחרת.
8. מקום שנכללים ברווחי העסקים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יגרעו חוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

סעיף 8

הובלה ימית ואוירית

1. רווחים שמפיק מיזם של מדינה מתקשרת מהפעלת אוניות או כלי טיס בתעבורה בין לאומית, ניתן יהיה לחייבם במס באותה מדינה מתקשרת.
2. על אף האמור בסעיף קטן 1, רווחים ממקורות שבמדינה מתקשרת, שמפיק מיזם של המדינה המתקשרת האחרת מהפעלת אוניות או כלי טיס בתעבורה בין לאומית, ניתן לחייבם במס במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה, ובלבד ששיעור המס לא יעלה על הנמוך מבין אלו:
- (א) אחוז וחצי של ההכנסות ברוטו שהופקו ממקורות באותה מדינה;
- (ב) השיעור הנמוך ביותר של מס פיליפיני שניתן להטיל על רווחים דומים, שהופקו בתנאים דומים, על ידי תושב מדינה שלישית.
3. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 יחולו גם על רווחים מהשתתפות בסיבולת, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בין-לאומית.
4. המונח "תעבורה בין לאומית" פירושו תובלה באוניה או בכלי טיס המופעלים בידי מיזם של מדינה מתקשרת, למעט הפעלת אוניות או כלי טיס בין נקודות שבמדינה המתקשרת האחרת בלבד.

סעיף 9

מיזמים משולבים

1. מקום -
- (א) שמיזם של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליו, או בהונו, או

סעיף 7

רווחי עסקים

1. רווחי עסקים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים בנס רק באותה מדינה, זולת אם המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם; אם המיזם מנהל עסקים כאמור, ניתן לחייב במס, במדינה האחרת, את רווחי העסקים של המיזם, אולם רק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.
2. בכפוף להוראות סעיף קטן 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד קבע את רווחי העסקים שהיו צפויים לו אילו היה זה מיזם נבדל ונפרד העוסק באותן פעילויות או בפעילויות דומות, באותם תנאים או בתנאים דומים, ומקיים יחסים של מיזם בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא משמש לו מוסד קבע.
3. בקביעת רווחי מוסד קבע הנמצא במדינה מתקשרת, יותר ניכויין של כל ההוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות הנהלה ומינהל כללי שהוצאו כך, בין שהוצאו במדינה שבה נמצא מוסד הקבע ובין שהוצאו במקום אחר.
4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את רווחי העסקים שיש לייחסם למוסד קבע על בסיס של ייחוס כלל רווחי העסקים של המיזם לחלקיו השונים, האמור בסעיף קטן 2 לא ימנע מאותה מדינה מתקשרת לקבוע את רווחי העסקים החייבים מס לפי שיטת הייחוס שנחוגה בה; ואולם, יש לאמץ שיטת ייחוס כזאת שתביא לתוצאות התואמות את העקרונות שנקבעו בסעיף זה.
5. על אף האמור בסעיף קטן 3, לא יותרו בניכוי כאמור סכומים ששולמו (למעט סכומים ששולמו כהחזר הוצאות שהוצאו בפועל ולמעט כל הוצאה אחרת שבה היה עומד, באופן רגיל וסביר, מיזם נפרד המנהל עסקים דומים לאלו של מוסד הקבע) בידי מוסד הקבע למשרד הראשי של המיזם או לכל משרד אחר שלו, כתמלוגים, תגמולים או תשלומים דומים תמורת שימוש בפטנטים או זכויות אחרות או כעמלה עבור שירותים מסויימים, או עבור ניהול או, למעט לגבי בנקים, כריבית על הלוואות שניתנו בפועל למוסד הקבע. כמו כן, לא יובאו בחשבון בקביעת רווחי מוסד קבע סכומים שהייב בהם (למעט החזר הוצאות ממשיות) מוסד הקבע את המשרד הראשי של המיזם או כל משרד אחר שלו (למעט סכומים שחויבו כאמור בתור החזר הוצאות שהוצאו בפועל), כתמלוגים, תגמולים או תשלומים דומים תמורת שימוש בפטנטים או זכויות אחרות או כעמלה עבור שירותים מסויימים או עבור ניהול או, למעט לגבי בנקים, כריבית על הלוואות שניתנו בפועל למשרד הראשי של המיזם או לכל משרד אחר שלו.
6. שום רווחי עסקים לא ייוחסו למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סחורה בשביל המיזם.

- לסוגי הפעילויות שצויינו בסעיף קטן 3; כמו כן, לא תחול הוראה זו לגבי סוכן שהינו בעל מעמד בלתי תלוי כאמור בסעיף קטן 6.
5. מיזם של מדינה מתקשרת העוסק בביטוח, יראהו כאילו יש לו מוסד קבע במדינה המתקשרת האחרת, אם הוא גובה פרמיות במדינה המתקשרת האחרת, או מבטח סיכונים הנמצאים בה, באמצעות עובד או נציג שאינו סוכן בעל מעמד בלתי תלוי; הוראה זו לא תחול לגבי ביטוח משנה.
6. לא יראו מיזם כאילו יש לו מוסד קבע במדינה מתקשרת אך ורק משום שהוא מנחל עסקים באותה מדינה באמצעות מתווך, עמיל כללי, או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי תלוי, ובלבד שאותם בני אדם פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם. ואולם, כאשר פעילות המתווך, העמיל או הסוכן, כולה או כמעט כולה נעשית עבור המיזם, לא ייחשב אותו מתווך, עמיל או סוכן כסוכן בעל מעמד בלתי תלוי כמשמעותו בסעיף זה, אם הוכח שהעסקות בינו ובין המיזם לא נבצעו בתנאי שוק; במקרה כזה יחולו הוראות סעיף קטן 4.
7. העובדה שחברה תושבת מדינה מתקשרת היא בעלת שליטה בחברה או נתונה לשליטתה של חברה, שהיא תושבת המדינה המונקשרת האחרת או המנחלת עסקים באותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד קבע ואם בדרך אחרת), לא יחא בה בלבד כדי לחקנות לאחת מהן מעמד של מוסד קבע של האחרת.

סעיף 6

הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת (לרבות הכנסה מחקלאות או ייעור) ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. למונח "מקרקעין" תחא המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים; בכל מקרה, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול מרבצי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים, או כתמורה בעד הזכות לנצלם; אוניות, סירות וכלי טיס לא ייראו כמקרקעין.
3. הוראות סעיף קטן 1 יחולו גם על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרתם או משימוש בהם בכל דרך אחרת.
4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לביצוע שירותים אישיים בידי עצמאי.

- (ד) בית חרושת;
- (ה) בית מלאכה;
- (ו) מכרה, באר נפט או באר גז, מחצבה או כל מקום אחר להפקת אוצרות טבע;
- (ז) אתר שבו מתבצע חיפוש אוצרות טבע;
- (ח) אתר בניה, פרויקט בינוי או פעילויות כיקוח הקשורות בהם - מקום שבו האתר, הפרויקט או הפעילויות מתקיימים או נמשכים למעלה משישה חודשים;
- (ט) פרויקט של תרכבה או התקנה הקיים למעלה משישה חודשים;
- (י) מתן שירותים, לרבות שירותי ייעוץ הניתנים בידי מיזם באמצעות שכירים או נותני שירותים אחרים, מקום שמתן שירותים מסוג זה (לגבי אותו פרויקט או לגבי פרויקט אחר הקשור אליו) נמשך במדינה מתקשרת תקופה או תקופות מצטברות העולות על שישה חודשים בכל תקופה של שנים-עשר חודשים.
3. על אף האמור בסעיפים קטנים 1 ו-2, המונח "מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:
- (א) שימוש במתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;
- (ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לצרכי אחסון, תצוגה או מסירה;
- (ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לשם עיבודם בידי מיזם אחר;
- (ד) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם קניית טובין או סחורה או לשם איסוף ידיעות, עבור המיזם;
- (ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם ביצוע פעילות אחרת שטיבה הכנה או עזר עבור המיזם;
- (ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם ביצוע צירוף כלשהו של סוגי הפעילויות המנויות בפסקאות (א) עד (ח), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנובעת מהצירוף האמור, הינה פעילות שטיבה הכנה או עזר.
4. אדם הפועל במדינה מתקשרת בשם מיזם של המדינה המתקשרת האחרת יראו אותו כמוסד קבע במדינה המתקשרת הראשונה אם יש לו באותה מדינה סמכות לחתום חוזים בשם המיזם והוא נוהג להשתמש בסמכות זו; הוראה זו לא תחול במקרה שכל פעולותיו של האדם מוגבלות

סעיף 4תושב

1. באמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה נתון בה למס מכוח מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהול עסקיו או כל מבחן אחר כיוצא באלה.
2. מקום שמכוח הוראות סעיף קטן 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:
 - (א) יראוהו כתושב המדינה שבה עומד לרשותו בית קבע; אם יש לו בית קבע בשתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר ("מרכז האינטרסים החיוניים");
 - (ב) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם אין לו בית קבע אף לא באחת משתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;
 - (ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אם אינו נוהג לגור אף לא באחת מהן, יראוהו כתושב המדינה שהוא אזרח; ו
 - (ד) אם הוא אזרח של שתי המדינות, או אם אינו אזרח אף לא של אחת מהן, יפתרו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה תוך הסכמה הדדית.
3. מקום שמכוח הוראות סעיף קטן 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, יראוהו כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי שלו.

סעיף 5מוסד קבע

1. באמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המיזם, כולם או חלקם.
2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:
 - (א) מקום הנהלה;
 - (ב) סניף;
 - (ג) משרד;

סעיף 3

הגדרות כלליות

1. באמנה זו, תהיה למונחים שלהלן המשמעות המפורטת לצידם, אלא אם משתמע אחרת:

(א) (1) המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל; ובמשמעותו הגיאוגרפית - לרבות מימי החופין של ישראל וכן כל שטח שמעבר למימי החופין אשר בהתאם לחוקי ישראל ניתן לממש בו את זכויותיה של ישראל לגבי אוצרות הטבע שבקרקעית הים, ובתת הקרקע ולגבי חפצים שעל קרקעית הים;

(2) המונח "פיליפינים" פירושו הרפובליקה של הפיליפינים; ובמשמעותו הגיאוגרפית - השטח הלאומי המחווה את הרפובליקה של הפיליפינים;

(ב) המונחים "מדינה מתקשרת" ו"מדינה מתקשרת אחרת" פירושו ישראל או הפיליפינים, לפי הענין;

(ג) המונח "אדם" כולל יחיד, עזבון, נאמנות, חברה וכל חבר בני אדם אחר;

(ד) המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לצרכי מס;

(ה) המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושו, כסידרם, מיזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת ומיזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

(ו) המונח "אזרח" פירושו -

(1) כל יחיד שהינו אזרח של מדינה מתקשרת;

(2) כל גוף משפטי, שותפות ואיגוד שנוצרו, התארגנו או התאגדו בחתאם לחוקי מדינה מתקשרת;

(ז) המונח "רשות מוסמכת" פירושו -

(1) בישראל - שר האוצר או נציגו המוסמך;

(2) בפיליפינים - שר האוצר או נציגו המוסמך.

2. לצורך, ישום הוראות אמנה זו בידי מדינה מתקשרת, תהא לכל מונח שלא הוגדר בה המשמעות שיש לו לפי דיני אותה מדינה מתקשרת, הדנים במסים שאמנה זו חלח עליהם, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר.

2. האמור באמנה זו לא יפורש כמונע ממדינה מתקשרת לחטיל מס על אזרחיה, על פי הדין הפנימי שלה, אף אם אותם אזרחים מתגוררים במדינה תמתקשרת השנייה; ואולם, המדינה המתקשרת השנייה לא תעניק כל זיכוי ממס בשל מסים המוטלים כאמור.

סעיף 2

המסים הנידונים

1. אמנה זו תחול לגבי מסים על הכנסה, המוטלים בידי המדינות המתקשרות, ללא התחשבות בדרכי הטלתם.

2. כמסים על הכנסה ייחשבו מסים המוטלים על סך כל ההכנסה או על חלקים ממנה, לרבות מסים על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, ומסים על סך כל השכר או הנשכורות.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם, במיוחד:

(א) בישראל:

(1) מסים המוטלים לפי פקודת מס הכנסה וחוקים חלולים אליה (לרבות מס חברות ומס רווחי הון);

(2) המס על רווחים המוטל לפי חוק מס שבח מקרקעין;

(להלן - "מס ישראלי");

(ב) בפיליפינים:

מסים על הכנסה המוטלים לפי פרק II של חוק מס הכנסה הלאומי של הרפובליקה של הפיליפינים;

(להלן - "מס פיליפיני").

4. כמו כן, תחול האמנה על כל מס זהה או דומה בעיקרו שיוטל בידי מדינה מתקשרת לאחר תאריך חתימתה של האמנה, בין אם הוא יוטל בנוסף למסים הקיימים ובין אם יוטל במקום; הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על כל שינוי משמעותי שחל בדיני המסים שלהן.

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

א מ נ ה

ב י ו

ממשלת הרפובליקה של הפיליפינים

ו ב י ן

ממשלת מדינת ישראל

ב ד ב ר

מניעת מסי כפל
ומניעת התחמקות ממס
לגבי מסים על הכנסה

אמנה בין ממשלת הרפובליקה של הפיליפינים ובין ממשלת מדינת ישראל
בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה

ממשלת הרפובליקה של הפיליפינים וממשלת מדינת ישראל, ברצותן לכרות
ביניהן אמנה למניעת מסי כפל ולמניעת התחמקות ממס, לגבי מסים על
הכנסה, הסכימו ביניהן לאמור:

סעיף 1

תחום אישי

1. אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או
שהם תושבי שתי המדינות המתקשרות.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DES PHILIPPINES ET LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République des Philippines et le Gouvernement de l'Etat d'Israël,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier. PERSONNES VISÉES

1. La présente s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou de chacun des deux Etats.

2. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme empêchant un Etat contractant d'imposer ses citoyens résidant dans l'autre Etat contractant conformément à son droit interne. Toutefois, l'autre Etat contractant n'accorde aucune déduction à raison des impôts ainsi perçus.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de chacun des Etats contractants, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments de revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, et les impôts sur le montant total des traitements ou des salaires payés par les entreprises.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la présente Convention sont notamment :

a) En Israël :

1. Les impôts découlant de l'application de l'Ordonnance relative à l'impôt sur le revenu (*Income Tax Ordinance*) et les lois qui s'y rattachent (notamment l'impôt sur les sociétés et l'impôt sur les plus-values);

2. L'impôt sur l'appréciation des biens fonciers (ci-après dénommés « l'impôt israélien »);

b) Aux Philippines : les impôts sur le revenu perçus en vertu du Titre II du Code national des impôts de la République des Philippines (ci-après dénommés « l'impôt philippin »).

¹ Entrée en vigueur le 26 mai 1997 par l'échange des instruments de ratification, conformément à l'article 29.

4. La présente Convention s'applique aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui serait établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) i) Le terme « Israël » désigne le territoire de l'Etat d'Israël et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, comprend les eaux territoriales d'Israël, et toute zone située en dehors des eaux territoriales d'Israël qui, en vertu des lois d'Israël, est une zone à l'intérieur de laquelle Israël peut exercer des droits à l'égard des ressources naturelles des fonds marins et leur sous-sol, et de tous objets s'y rattachant;

ii) Le terme « Philippines » désigne la République des Philippines et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, désigne le territoire national comprenant la République des Philippines;

b) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, Israël ou les Philippines;

c) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les successions (*estates*), les fiducies (*trusts*), les sociétés et tous autres groupements de personnes;

d) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute autre entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

e) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) Le terme « national » désigne :

i) Toute personne physique qui possède la citoyenneté d'un Etat contractant;

ii) Toute personne morale, société de personnes et association constituées, organisées ou créées en vertu de la législation d'un Etat contractant;

g) L'expression « autorité compétente » désigne :

i) En ce qui concerne Israël, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

ii) En ce qui concerne les Philippines, le Secrétaire aux finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas définie dans les présentes dispositions a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est

assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature similaire.

2. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) La personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel elle entretient les liens personnels et économiques les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si celle-ci ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne habituellement;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats, ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si la personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée être un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;

g) Un lieu d'exploration de ressources naturelles;

h) Un chantier de construction ou des activités de surveillance s'y exerçant, lorsque ce chantier ou ces activités ont une durée supérieure à six mois;

i) Un projet de montage ou d'assemblage d'une durée supérieure à six mois;

j) La fourniture de services, y compris des services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel lorsque des activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou pour un projet

connexe) sur le territoire d'un Etat pendant une ou des périodes représentant un total de plus de six mois dans les limites d'une période quelconque de 12 mois.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou marchandises ou de recueillir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer simultanément plusieurs des activités visées aux alinéas a à e, si l'activité générale de l'installation fixe d'affaires qui en résulte est de caractère préparatoire ou auxiliaire.

4. Une personne agissant dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant (autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 ci-dessus) est considérée comme constituant un établissement stable dans le premier Etat contractant si elle dispose dans ce premier Etat de pouvoirs, qu'elle y exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée aux activités visées au paragraphe 3 du présent article.

5. Sauf en matière de réassurance, une entreprise d'assurance d'un Etat contractant est considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat contractant si elle perçoit des primes sur le territoire de cet Etat ou si elle assure des risques qui y sont encourus, par l'intermédiaire d'un salarié ou d'un représentant autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle exerce son activité dans cet Etat par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel intermédiaire sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, il n'est pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe s'il est établi que les rapports entre l'agent et l'entreprise ne peuvent être assimilés à des transactions entre entités pleinement indépendantes, auquel cas, les dispositions du paragraphe 4 ci-dessus s'appliquent.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue la législation de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend dans tous les cas les accessoires aux biens immobiliers, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent également aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent article s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 ci-dessous, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont elle est un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3 ci-dessus, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus ou de tous autres frais qui seraient normalement et raisonnablement encourus par une entreprise distincte dans l'exercice d'une activité similaire à celle de l'établissement stable), par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées et effectivement versées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que le remboursement de frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées et effectivement versées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

6. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des biens ou marchandises pour l'entreprise.

7. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

8. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. TRANSPORT MARITIME ET AÉRIEN

1. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs sont imposables dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe précédent, les bénéfices provenant de sources situées dans un Etat contractant qu'une entreprise de l'autre Etat contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international sont imposables dans le premier Etat, mais les impôts ainsi établis ne doivent pas dépasser le plus faible des montants suivants :

a) 1,5 p. 100 des recettes brutes tirées de sources situées dans cet Etat, et

b) Le taux d'impôt philippin le plus bas qui puisse être établi sur les bénéfices du même type tirés dans des conditions analogues par un résident d'un Etat tiers.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un groupement, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

4. L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise de l'un des Etats contractants, sauf quand le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre entreprises indépendantes, les bénéfices qui, n'étaient ces conditions, auraient été imputés à l'une de ces entreprises mais ne l'ont pas été du fait de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de l'entreprise considérée et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre entreprises indépendantes, cet autre Etat procède à un ajustement du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer l'ajustement, compte est dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont également imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation dudit Etat, mais si la personne qui perçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne dépasse pas :

a) 10 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement 10 p. 100 au moins du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de ces limitations.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mines, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie de bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

6. Aucune disposition de la présente Convention n'empêche un Etat contractant de percevoir un impôt, autre que l'impôt sur le revenu des sociétés, sur les sommes versées au titre des bénéfices par une succursale au siège central à la condition que l'impôt ainsi établi ne dépasse pas 10 p. 100 du montant versé.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 ci-dessus, les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat si l'intérêt est payé au titre

a) D'obligations, d'emprunts, de titres de créance ou autres titres similaires émis par le gouvernement du premier Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales; ou

b) D'un prêt ou d'un crédit accordés, rééchelonnés, garantis ou assurés par

- i) Dans le cas des Philippines, la Banque centrale des Philippines;
- ii) Dans le cas d'Israël, la Banque d'Israël, ou
- iii) Tous autres organes ou tous autres établissements de prêt gouvernementaux qui pourront être désignés et convenus par échange de notes entre les autorités compétentes des Etats contractants.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application des limitations prescrites aux paragraphes précédents du présent article.

5. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non d'une garantie hypothécaire ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres, ainsi que les revenus que la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus assimile à des revenus de sommes prêtées, y compris les intérêts sur les ventes à crédit. Aux fins du présent article, les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité commerciale ou industrielle par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'activité exercée par l'intermédiaire de l'établissement stable ou au moyen de la base fixe. En pareille circonstance, ce sont les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), selon le cas, qui s'appliquent.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat contractant lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat contractant où sont situés l'établissement stable ou la base fixe.

8. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder le moins élevé des taux suivants :

a) 15 p. 100 du montant brut des redevances, et

b) Le taux le plus bas de l'impôt philippin qui peut être prélevé sur des redevances payées dans des circonstances semblables à un résident d'un Etat tiers.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, d'un brevet, d'une mar-

que de fabrication ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique, et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique. Ce terme comprend également les rémunérations de toute nature liées à l'usage de films cinématographiques et d'œuvres enregistrées sur films ou bandes magnétoscopiques et destinées à la télévision ou de bandes utilisées pour les émissions radiophoniques.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateurs des redevances se rattache effectivement à l'activité exercée par l'intermédiaire de l'établissement stable ou au moyen de la base fixe. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ou de l'article 14 (Professions indépendantes), suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées (usage, concession de l'usage ou renseignements), excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS PROVENANT DE L'ALIÉNATION DE BIENS

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 ci-dessus (Revenus immobiliers) et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (soit seul soit avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant ou de biens mobiliers

affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet état.

4. Les gains provenant de l'aliénation des actions en capital d'une société dont les biens sont constitués principalement de biens immobiliers situés dans un Etat contractant, sont imposables dans cet Etat. Les biens provenant de l'aliénation d'une participation dans une société de personnes (*partnership*) ou dans une fiducie (*trust*) dont les biens sont constitués principalement de biens immobiliers situés dans un Etat contractant, sont imposables dans cet Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ci-dessus ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat; toutefois, ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant :

a) Si ce résident dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre Etat contractant; ou

b) Si son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à six mois pendant l'année civile considérée.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats et assimilés, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16 (Tantièmes), 18 (Pensions), 19 (Fonction publique), 20 (Professeurs de l'enseignement supérieur et autres enseignants) et 21 (Etudiants et stagiaires) de la présente Convention, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile considérée, et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 16. TANTIÈMES

1. Les tantièmes et rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les rémunérations qu'une personne à laquelle s'applique le paragraphe précédent reçoit de la société en raison de l'exercice d'une activité journalistique de nature directoriale ou technique sont imposables conformément aux dispositions de l'article 15 ci-dessus (Professions dépendantes).

Article 17. ARTISTES DU SPECTACLE ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes) de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exercent personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif eux-mêmes mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 (Bénéfices des entreprises), 14 (Professions indépendantes) et 15 (Professions dépendantes) dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un Etat contractant par un professionnel du spectacle ou un sportif si le séjour dans cet Etat contractant est en grande partie financé au moyen des fonds publics de l'autre Etat contractant, de l'une de ses subdivisions politiques, de l'une de ses collectivités locales ou de l'un de ses organismes statutaires, ni aux revenus tirés par une organisation à but non lucratif de pareilles activités, à condition qu'aucune fraction de ces revenus ne soit versée ou ne soit consacrée, sous quelque forme que ce soit, au bénéfice personnel des propriétaires, membres ou actionnaires de ces organismes et que l'autorité compétente de l'autre Etat certifie que l'organisation répond aux conditions spécifiées dans le présent paragraphe.

4. Nonobstant les dispositions de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) ci-dessus, lorsque les activités visées au paragraphe 1 du présent article sont exercées dans un Etat contractant par une entreprise de l'autre Etat contractant, les bénéfices que ladite entreprise tire de l'exercice de ces activités sont imposables dans le premier Etat contractant, à moins que l'entreprise ne soit en grande partie financée au moyen des fonds publics de l'autre Etat contractant, y compris ses subdivisions politiques, ses collectivités locales ou ses organismes statutaires, ou à moins que l'entreprise ne soit une organisation à but non lucratif visée au paragraphe 3 ci-dessus.

Article 18. PENSIONS

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19 (Fonction publique), les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe précédent, les prestations de sécurité sociale payées dans le cadre du régime de sécurité sociale d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19. FONCTION PUBLIQUE

1. *a)* Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

i) Possède la nationalité de cet Etat, ou

ii) N'est pas devenue un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. *a)* Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15 (Professions dépendantes), 16 (Tantièmes) et 18 (Pensions) s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. PROFESSEURS DE L'ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR ET AUTRES ENSEIGNANTS

1. Les rémunérations qu'un professeur de l'enseignement supérieur ou autre enseignant qui est un résident d'un Etat contractant et qui se rend dans l'autre Etat contractant pour une période ne dépassant pas deux ans aux fins d'enseigner ou de poursuivre des études ou des travaux de recherche avancés dans une université, un collège universitaire, une école ou tout autre établissement d'enseignement reçoit pour cette activité, ne sont imposables que dans le premier Etat.

2. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas aux rémunérations qu'un professeur de l'enseignement supérieur ou autre enseignant tire de travaux de recherche s'il s'agit de recherches menées essentiellement au profit personnel d'une ou de plusieurs personnes déterminées.

3. Aux fins des dispositions du paragraphe 1 du présent article, le terme rémunération inclut les sommes provenant de sources situées en dehors de l'autre Etat et destinées à permettre à un professeur de l'enseignement supérieur ou autre enseignant d'exercer les activités visées audit paragraphe 1.

Article 21. ETUDIANTS ET STAGIAIRES

1. Toute personne physique qui était un résident de l'un des Etats contractants immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant et qui séjourne temporairement dans cet autre Etat exclusivement en qualité d'étudiant inscrit dans une université, un collège universitaire ou un autre établissement d'enseignement analogue est exonérée d'impôt dans cet autre Etat en ce qui concerne :

a) Toutes sommes qu'elle reçoit de l'étranger en vue de son entretien ou de son instruction; et

b) Pendant une période ou des périodes ne devant pas dépasser cinq ans au total à compter de la date de sa première arrivée, les rémunérations, jusqu'à concurrence de 12 000 dollars des Etats-Unis par an, visant à compléter les ressources dont elle dispose à ces fins.

2. Toute personne physique qui était un résident de l'un des Etats contractants et qui séjourne temporairement dans cet Etat exclusivement en qualité de stagiaire à seule fin d'acquérir une expérience dans le domaine technique, professionnel ou commercial, est exonérée d'impôt dans cet autre Etat en ce qui concerne :

a) Toutes sommes qu'elle reçoit de l'étranger en vue de son entretien ou de sa formation; et

b) Pendant une période ne devant pas dépasser deux ans au total, à compter de la date de sa première arrivée, les rémunérations, jusqu'à concurrence de 12 000 dollars des Etats-Unis par an, à la condition que les services soient fournis dans le cadre de sa formation ou s'y rattachent.

3. Toute personne physique qui était un résident de l'un des Etats contractants immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant et qui séjourne temporairement dans cet Etat à seule fin d'y poursuivre des études, d'y effectuer des travaux de recherche ou d'y acquérir une formation en tant que bénéficiaire d'une allocation, d'une bourse ou d'une subvention octroyés par une organisation scientifique, éducative, religieuse ou caritative, ou au titre d'un programme d'assistance technique auquel participe le gouvernement de l'Etat contractant, est, pendant une période de deux ans au plus à compter de sa première arrivée, exonérée d'impôt dans cet autre Etat en ce qui concerne :

a) Le montant de l'allocation, de la bourse ou de la subvention;

b) Toutes sommes qu'elle reçoit de l'étranger en vue de son entretien, de son instruction ou de sa formation; et

c) Les rémunérations qu'elle reçoit en contrepartie de services personnels fournis dans l'autre Etat contractant à condition que ces services soient rendus dans le cadre de ses études, de ses recherches ou de sa formation ou s'y rattachent, jusqu'à concurrence de 12 000 dollars des Etats-Unis par an.

4. Les montants visés aux paragraphes 1, 2 et 3 du présent article peuvent être révisés périodiquement par les autorités compétentes des deux Etats contractants.

Article 22. AUTRES REVENUS

Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, qui ne sont pas expressément traités dans les articles précédents de la présente Convention sont imposables dans l'Etat d'où ils proviennent.

Article 23. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. Sous réserve de la législation d'Israël concernant l'admission en déduction de l'impôt israélien de l'impôt à verser dans tout pays autre qu'Israël, l'impôt philippin à verser sur tout revenu provenant des Philippines est déduit de l'impôt israélien à verser sur ce revenu. Toutefois, la déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt israélien que le revenu provenant de sources situées aux Philippines représente par rapport au montant total des revenus imposables en Israël.

2. Sous réserve de la législation des Philippines concernant l'admission en déduction de l'impôt philippin de l'impôt à verser dans tout pays autre que les Philippines, l'impôt israélien à verser sur tout revenu provenant d'Israël est déduit de l'impôt philippin à verser sur ce revenu. Toutefois, la déduction ne peut dépasser la fraction de l'impôt philippin que le revenu provenant de sources situées en Israël représente par rapport au montant total des revenus imposables aux Philippines.

Article 24. LIMITATION DES AVANTAGES

1. Une personne qui est un résident de l'un des Etats contractants et qui perçoit un revenu de l'autre Etat contractant bénéficie, dans ce dernier, de tous les avantages visés dans la présente Convention à condition que ladite personne soit :

a) Une personne physique;

b) i) Une personne, si plus de 50 p. 100 de la participation (ou, dans le cas d'une société, plus de 50 p. 100 des droits à l'un quelconque des éléments ci-après : droit de vote lors d'une assemblée générale; distribution des bénéfices, distribution des actifs à la liquidation de la société) sont détenus directement ou indirectement, par des personnes bénéficiaires de la présente Convention en vertu des alinéas *a* ou *c* du présent article; et

ii) Une personne, si plus de 50 p. 100 du revenu brut ne sont pas utilisés directement ou indirectement, pour payer les dettes (y compris les intérêts ou redevances) à des personnes n'ayant pas droit à bénéficier des avantages de la présente Convention);

c) Une société dont la catégorie principale d'actions fait habituellement l'objet d'un volume substantiel de transactions sur une bourse officielle dans l'un des Etats contractants; ou

d) Une personne engagée activement dans la conduite d'une activité commerciale ou industrielle dans le premier Etat contractant (autre que la réalisation ou la gestion d'investissements, à moins qu'il ne s'agisse d'activités bancaires ou d'activités d'assurance exercées par une banque ou une société d'assurance), si le revenu en provenance de l'autre Etat contractant se rattache à ladite activité commerciale ou industrielle ou lui est accessoire.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les autorités compétentes des Etats contractants peuvent d'un commun accord :

a) Refuser les avantages prévus dans la présente Convention à toute personne, ou pour toute transaction, si de leur avis de tels paiements constituent, étant donné les circonstances, une utilisation abusive de la Convention compte tenu des objectifs de cette dernière, ou

b) Accorder les avantages visés dans la présente Convention à toute personne qui n'y serait pas admise en vertu du paragraphe 1 du présent article.

Article 25. NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat contractant qui se trouvent dans la même situation.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9 (Entreprises associées), du paragraphe 6 de l'article 11 (Intérêts), ou du paragraphe 6 de l'article 12 (Redevances) ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, chacun des Etats contractants peut, en ce qui concerne la promotion des activités industrielles ou commerciales requises, limiter à ses nationaux le bénéfice des privilèges fiscaux qu'il accorde à cette fin. Toutefois, si de tels privilèges fiscaux sont accordés aux nationaux d'un Etat tiers, les nationaux de l'autre Etat contractant se voient accorder ces mêmes privilèges.

Article 26. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 25 (Non-Discrimination), à l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de deux ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre

le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention.

3. Un Etat contractant ne peut, après une période de cinq années à compter de la date à laquelle a été effectivement déposée la déclaration d'impôt annuelle pour la période d'imposition au cours de laquelle les revenus concernés ont été réalisés, augmenter la base d'imposition d'un résident de l'un ou l'autre des Etats contractants en y incluant des éléments de revenu qui ont également été imposés dans l'autre Etat contractant. Le présent paragraphe ne s'applique pas dans le cas de fraude, défaillance délibérée ou négligence.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

Article 27. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit est conforme à la Convention, en particulier afin de prévenir la fraude ou l'évasion fiscale dans le cas de ces impôts. Les autorités compétentes instituent, par voie de consultations, les conditions, méthodes et techniques appropriées concernant les modalités de tels échanges, y compris des renseignements sur l'évasion fiscale, le cas échéant. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1 de la présente Convention. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, en ce qui concerne les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais peuvent en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28. AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. DÉNONCIATION

1. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés aussitôt que possible.

2. La Convention entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification et ses dispositions seront applicables :

a) A l'égard des impôts perçus à la source sur les montants payés à des non-résidents le soixantième jour suivant la date à laquelle aura eu lieu l'échange des instruments de ratification; et

b) A l'égard des autres impôts, pour les années d'imposition commençant le 1^{er} janvier de l'année civile au cours de laquelle aura eu lieu l'échange des instruments de ratification, ou après cette date.

Article 30. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut, au plus tard le 30 juin de toute année civile postérieure d'au moins cinq ans à l'échange des instruments de ratification, notifier à l'autre Etat contractant son intention de dénoncer la Convention, auquel cas la Convention cessera d'avoir effet :

a) A l'égard des impôts perçus à la source sur les montants payés à des non-résidents le 1^{er} janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la notification, ou après cette date; et

b) A l'égard des autres impôts, pour toute année d'imposition commençant le 1^{er} janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la notification.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire, à Manille, le 9 juin 1992, dans les langues anglaise et hébreu, les deux textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République des Philippines :

JESUS ESTANISLAO

Pour le Gouvernement
de l'Etat d'Israël :

YOAV BEHIRI

**PROTOCOLE À LA CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA
RÉPUBLIQUE DES PHILIPPINES ET LE GOUVERNEMENT DE
L'ÉTAT D'ISRAËL TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET
À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE
REVENU**

Il est entendu qu'aux fins du paragraphe 5 de l'article 7 (Bénéfices des entreprises) de la présente Convention, le terme « commission » appliqué aux services précis rendus ou à une activité de direction, désigne une forme de paiement dont le montant est déterminé non par référence directe à l'importance ou à la qualité des services rendus ou de l'activité de direction exercée mais en tant que pourcentage ou proportion d'un résultat général ou d'un indicateur de l'activité industrielle ou commerciale (tel que le chiffre d'affaires ou les bénéfices).

Pour le Gouvernement
de la République des Philippines :

JOSE U. ONG

Pour le Gouvernement
de l'Etat d'Israël :

MOSHE GAVISH
